

SLOVENSKI NAROD.

Izhaaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznicih, ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld. za četrto leto 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrto leto 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrto leto. — Zatruje dežele toliko več, kolikor poštinska iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in zadajake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrto leto 2 gld. 50 kr., po pošti prejemam za četrto leto 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravnost, na katero naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Vojška.

V Aziji je mej Rusi in Turki uže prišlo do manjšega boja 26. t. m. na cesti v Kars. Rusi so več turških oficirjev in 100 turških vojakov ujeli, koliko je pa mrtvih in ranjenih, tega peterburgsko poročilo ne ve. Tudi poročilo iz Carigrada poroča, da pri Karsu je bil boj, a pravi, da velicega nij še bilo. To so torej le prvi stiki in sokobi prvih straž, ki so se dobole in malo trčile vklip. Glavne vojske še niso druga drugej v čelu.

V Rumuniji ruska vojska, to se ve da, nij še časa imela zbrati se ob turškej meji. Sploh pravijo izvedenci, da ima tukaj ruska armada velikanske težave premagati, ker ne le, da je rumunsko obrežje Donave večjidel močvirno in za prelaz neizmerno trudovito, tudi nove artilerijske strelbe branečih proti napadajočim so dan denes vse groznejše, nego v prejšnjih bojih na istih krajin. Tu utegnemo še več časa čakati, predno čujemo o veličih bitvah.

Turčija je poslala na ustje reke Sereta dva monitorja, ki bosta skušala bombardirati in podirati železnični most pri Barboši. Tu pa se tudi Rusi uže močno zbirajo in bodo valjda znali braniti to velevažno mesto za svoj prevoz.

500 Rusov je došlo uže v Brailo.

Ruski glavni vojevoda, veliki knez Nikola, je izdal svojim vojakom ostro povelje, ne dotakniti se premoženja kacega Rumuna. Kdor bi se proti temu pregrešil, bode s smrtno kaznovan.

Rurski car je poslal po knezu Dolgorukem, svojem general-adjutantu, lastnoročno pismo do kneza Karla v Bukurešt s poseb-

nimi pojasnili o vmarširanji ruske armade v Rumunijo.

Iz Belgrada pa dohaja dunajskemu listu, ki je imel dozdaj od tam najrednejše vesti, tole poročilo: „Naše mesto je silno razburjeno. Veliki vezir turški je naznani srbskemu knezu, da je Rusija napovedala vojno Turčiji in terjal od srbskega kneza določen izrek, da ostane Srbija neutralna. Ob jednem je veliki vezir prosiš za dovoljenje, da sme jeden oddelek turške vojske iti skozi Srbijo preko Negotina in Radujevca do Kladove, kjer pojde čez Donavo (Rusom za hrbet) v Rumunijo. Precej potem, ko je knez iz Carigrada to vest dobil, poroča mu tudi polkovnik Horvatović, ki je poveljnik vojnega srbskega oddelka v Negotinu, da mu je turški komandant Abdul-Kerim kar prosto naznani, da je eno oddelenje turške vojske ukaz dobilo, strategične pozicije na Donavi, zlasti pa Kladovo zasesti. Polkovnik Horvatović je brzo zahteval tri brigade pomoči. Srbski ministri so takoj skupaj stopili in sklenili, da se bode Srbija z orožjem v roci ustavlja vsacemu turškemu marširanju skozi Srbijo. Ob jednem so v Peterburg to objavili in za svet ruskega carja prosili. Kar je vojske, vse se je v Negotin poslalo. Prostovoljci se zopet nabirajo. Ruski general Fajdejev se vedno posvetuje s knezom in vojnim ministrom.“ Tedaj tudi Srbija more zopet vojno začeti in Turki bodo morali še bolj svoje moči razdrobiti. Ta slučaj bi bil velike pomembne. Naši Magjari in nemški Turki uže zdaj od jeze škripljejo nad Srbji.

Grška vlada pridno svojo vojsko oborožuje in ura, ali za zdaj (menda dokler Rusi kake velike bitke ne dobodo) hočejo orientalsko-previhani Grki čakati in še le potem

vpasti v grško-turške bližne provincije. — Navdušenje mej ruskim narodom je povsod veliko, simpatije vseh nas Slovanov za Ruse povsod tople. Bog jim daj vso srečo.

Vojna napoved iz Nemčije.

Prvi nemški vojskovodja je v nemškem parlamentu govoril:

„Gospoda moja! kar se protivi napredku vsega človečanstva, to je mejusobno nezaupanje, in v tem nezaupanje tiči vedno in velika opasnost. Jaz mislim, da sila Nemčije obstaje v enorodnosti njenih prebivalcev. Pa imamo tudi ob svojih mejah podložne, ki niso nemške narodnosti. To je zgodovinski vspeh stoletnih bojev, vojevanj in mirovnih sklepov, zmag in pobitij. Kajti meje velike države se ne dado po matematičnih načelih delati. Ti podaniki nenemške narodnosti boriši so se z Nemci enako hrabro; da se pa njih zanimanja ne strinjajo vsa z našimi, o tem smo morali uže več čuti, nego nam more ljubo biti. Kako bi mogli torej tako nespametni biti, da bi se z razširjenjem mej slabili! Jaz mislim, da je miroljubnost Nemčije tako jasna, da je tako potrebna, da bi cel svet moral o njej prepričan biti. Kljub temu pa moramo priznavati, da nam posebno naši zapadni sosedje ne zaupajo. Ako citate francoske novine, celo večje, najdete v njih, da lahno govorim, veliko mrzenje do nas. Nočem govoriti od zasramovanja, zasmehovanja ali preziranja, kateroti listi izražajo; kajti temu nemam pametnega povoda. Kar pa francosko časništvo poveda, a je vendar istina, to je strah, da bode mogočna Nemčija enkrat brez vsega uzroka padla čez Francosko. Iz tega se da-

Listek.

Prižigalec.

(Roman, v angleškem spisala Miss M. Cummins poslovenil J.)

Drugi del.

Peto poglavje.

(Dalje.)

Jasno nebo pa se je pomrenilo, predno je minola nedelja. Ko je pred jutranjo službo božjo šel z Emilijo, ki se je držala njegove roke, po svojih navadi doli po prehodu, zamračilo se mu je čelo, videvšemu, da je Izabela samoljubna sedela v kotu starega stola, kjer se je, kot je vedela vsa rodbina, uže leta in leta vsedala njegova slepa hči. Gospa Grahamova, ki je Izabelo spremljala, jej je namignila, a sestranka njena je bila kaj kratke pameti ter je morala trpeti poniranje, da je gospod Graham mirno jo prikel za roko ter jo peljal s sedeža proč in Emilijo tje posadil.

Pregnjanka, ki je bila tako surova, da je zadnje tri nedelje gostici Grahamovi nalaščkratila to staro pravico do sedeža, je morala med službo božjo sedeti na edinem praznem sedeži zraven gospoda Grahama, hrbet je imela obrnen k prižnici ter je morala razjarjena gledati, da so se jej premnogi na bližnjih stolih zasramljivo posmehovali; zlasti jo je grizlo, da se je Francska Brusova, sedeča v bližnjem stolu, skoro glasno hihitala.

Emilijo bi bilo bolelo, ko bi bila le kolikaj vedela, kako jo je nevedoma zmagala. A njeni srce in njene misli so bile obrnene v nebesa; in kot jo prej nij razžalila Izabelina prevzetna predprzrost, tako sedaj tudi nij slušila najmanjšega veselja, le da se jej je na starem svojem sedežu vsled navade zdelo prijetnejše.

Gospod Graham nij bil še tenen dñi doma, ko je očitno izpoznał čuti in misli svoje žene in njene sestranki Izabele in kako ste vplivale na srečo svoje družine. Videl je,

da je bila Emilija prevzvišena, da bi bila tožila. Vedel je, da nikdar v svojem življenju nij tožila; izpozal je tudi Jeričino požrtvalno ljubezen k svojemu močno ljubljenemu otroku in to mu je navdajalo spoštovanje, katerega je nikdo nij mogel spodkopati. Ko je gospa Grahamova jela jako premišljeno kriviti jo in kaj zvijačno in brezmerno dolžiti njegove mlade varovanke, čudno nij bilo, da se gospod Graham nij zmenil za to, ter je to krivljenje zasmehljivo zavrnil.

Poznal je Jerico od otročjih let. Bila je vzvišenega mišljenja; časih jo je držal za svojeglavno, nikdar pa ne za hudobno ali goljufno. Bil je sam za se zadovoljen, da se je vse razdrlo mej Katinko in Brusom, ker Ben je jako len človek in bi ne bil nikdar dober gospodar. Kar pa se tiče Katinke, zdi se mu, da se je zadnji čas zelo poboljšala; če se ima za to zahvaliti Jerici, tem bolje je, čim večkrat se vidite.

(Dalje prih.)

razlagati orjaško delo, katero je Francoska v malo letih dovršila: z veliko razumnostjo in največjo eneržijo je organizirala svojo vojsko; iz tega je jasno, da stoji velikanski del francoske vojske mej Parizom in našo mejo, posebno konjištva in topničarstva, v kako dobrem stanju — to je stvar, ki se po mojem nazoru mora od naše strani prejali pozneje zravnati.

„Dalje se moramo na to ozirati, da na Francoskem stranke, ki so si še bolj protivne, nego pri nas, da so te stranke, pravim, vedno složne v enej točki, složne v tem, da dovoljujo, kar je treba za vojsko; mi pa moramo z največjim trudom vsako posamezno številko v proračunu rešiti. Na Francoskem je vojska ljubljenka naroda, njegov ponos, njegova nadaja; na Francoskem so vojski uže zdavnaj odpustili, da je bila potolčena. Jaz ne bom reklo, da se je pri nas pozabilo na zmage naše vojske, pa vendar bi ne smeli biti tako skopi proti njej. Zdi se mi, da naši sosedje pri bodočej vojski vidijo vspeh v masah, v prevažnem številu, in to je gotovo pomenljiv moment. Mi se zanašamo bolj na skrbno omiko naših vojsk, na notranjo hrabrost. Francozi so odločno nad nami v enej točki, v tem da imajo uže v miru kadre.“

Torej Nemec govori na eno in isto samo o miroljubnosti in o tem, da se mora s Francosko „zravnati“, ker mu je uže premočna. Na miroljubje Nemčeve noben sosed ne verjame. Ko bi bili Nemci res miroljuben, a ne osvojevalen narod, ne bi bili Francozom poleg petih milijard še Metza vzeli.

Prezanimivo je, da se Francozie tega Moltkevega ropotanja sè sabljo nijsko nič ustrašili. To je znamenje, da se uže trdne čutijo, da so svojo vojsko uže tako pomnožili, da se jim nij več treba Nemcevati, da bi „črez nje pali“, kakor so namevali pred dvema leti. „République française“ kar samo pravi, da je Moltke priznal reorganizacijo francoske vojske.

To je menda še na Nemškem osupnilo, da je strah pred pikeljavbo uže pouehal, zato je sam Moltke drug dan v parlamentu pojasnilo dajal, da je njegov govor miroven. Pa da ga v tem času govori? Vsakako bodo Francozie, tako opozorjeni, še brže pripravljali se na napovedan boj, da dobodo iz njega vsaj priopano Lotaringijo, milijarde so pruski Nemci uže tako zafucali, da sami ne ne vedo kdaj. Videti je namen nemški, uničiti Francoze in škoditi družim. Ali menda se bode vendar izkazalo, da so Nemci na vrhuncu uže — bili.

Iz deželnih zborov.

Kranjski deželni zbor.

(VIII. večerna seja. 21. aprila.) (Dalje.) Poslanec dr. Zarnik kot poročevalec večine finančnega odseka, zagovarja njene predloge tako-le: Slavna gospoda! Kot poročevalec večne finančnega odseka imam analog, predloge njegove zagovarjati, kateremu budem ustregel kolikor mogoče kratko, in kakor se samo ob sebi razumeva, popolnem objektivno. Tudi jaz sem tega mnenja, da bi bilo najbolje, nič ne zidati, kajti potem ne bi bilo treba denarja izdajati. Ker pa so odnošaji taki, da smo primorani zidati, treba je, da v prvej vrsti razpravljamo vprašanje, kako bi to učinili, da bi dežele ne veljalo mnogo novcev in kako ustrezemo, če napravimo nekoliko, ali pa tako poslopje, ki ustreza vednosti in nameri zavoda,

in katero je mogoče po potrebi razširiti. Kar se tiče oprave tacih zavodov, gospoda moja, ne bomo mi nič novega znašli, kajti v tej zdevi so dežele kakor Francoska in Švica nam mnogo naprej in mi kot zadnji na tem polji imamo samo nalog, izvrstne naredbe teh dežel, kolikor je to nam po financijelnem stanju dežele mogoče, posnemati. Opozoriti moram

slavni zbor najprvo, da najbolj izvrstno urejene blaznice prej omenjenih dežel se drže v prvej vrsti načela, da se ti zavodi sami iz sebe vzdržavajo. Najboljša sredstva za to so, da se napravi mnogo prostorov za take blazne, ki so premožni in plačajo, za tako imenovane penzionarje in drugo je, da se delo blaznih kolikor mogoče dobro porabi. Ne tajim, slavna gospoda, da ko sem poročila izvedencev, kateri je bil deželni odbor odposlal ogledat blaznice po raznih deželah, bral in se je v njih delo blaznih posebno naglaševalo, ki ne koristi samo zdravju, nego daje zavodom tudi dohodkov, da sem smatral delo blaznih samo za igračo. Preveril sem se pa v Studencu, da blazni delajo s takim veseljem in s pridnostjo njim navadna dela, da se moram čudom o tem izraziti. Zaradi tega je meni sedaj popolnem razumljivo, da so od deželnega odbora odposlani izvedenci trdili v svojih poročilih, da se povsod posest zemljišča pomnožuje, in da je tako mogoče zavode za blazne po delu blaznih lehko izdrževati. Ako se trdi, da norišnica, katero nameravamo zidati, ne bode dobila dosti penzionarjev, usojam se trditi, da temu nij tako. Norišnica v Feldbachu na Štajerskem, ki ima jako dolgočasno lego, katera se lehko puščava imenuje in kateri primerjen je naš Studenec paradiž, ima 40 prostorov za penzionarje in vsi so posedeni. Tedaj z delom blaznih moremo koristiti temu zavodu to pa le zamoremo, ako je uprava zavoda v naših, to je v rokah dežele.

Pa tudi s tem, da se po premeščenji zavoda blaznih v starej norišnici prostor napravi, bode dežela v denarnem oziru le pridobila. Kakor bode norišnica izpraznjena, bodo napravili 6 posebnih sob, po katerih se zmirom praša, katerih pa imamo sedaj samo dve. Za te sobe, za katerih eno se plača na dan 60 kr., bodo na korist novo zidane blaznice v teku petih letih, lehko pridobili 10 000 gld. Da bi se zidalo na sedanjo norišnico še eno nadstropje, kakor predlog manjšine finančnega odseka priporoča, nij nikakor koristno za deželo.

V sedanjej norišnici manjka glavnega pogoja blazne ozdravljanja, namreč dobra voda, treba pa je tudi ozir jemati na veliko muko trpečih bolnike mediciničnega in kirurškega oddelka, katerim ponočno vpitje blaznih še te kratke ure spanja in pokoja ropa.

Če se je od strani manjšine trdilo, da bode zidanje blaznice veljalo pol milijona, oporekam jaz trditvi naravnost. Blaznico, katero je štajerska dežela zidala v Feldbachu in to l. 1873 v času gospodarskega poloma, ko se je drago zidalo, je veljala z nakupom zemljišča vred 471.000 gld. in ima prostora za 400 blaznih in 40 penzionarjev. Temu je treba pristaviti, da so proračuni za zidarska dela jako visoko nastavljeni in da se je deželni stavbeni red sam izrazil, da je nastavilo za vse najvišje cene. Tako je zidanje mrtvašnice proračunano na 4000 gld. jaz pa sem prepričan, da ne bode veljala, dosti nad 1000 gld. V obče pa se bode zelo dober kup zidalo, ker stavbeni obrtniki nemajo dela in bode to

zidanje ravno tem obrtnikom zelo povoljno.

Opozka, katero sem slišal, da bi bila ena ali druga stranka kriva, da se polnijo bolnice, smatram jaz pri današnji debati kot neumestno. Ako baron Abfaltrern trdi, da ne more dežela plačevati stroškov za zidanje norišnice, naj napravi o tem smislu resolucijo, vsi bomo radovoljni za njo glasovali, ali pomagala nam ne bode nič, kajti vlada, katerej samej denarja primanjkuje, nam zato peneza dala ne bode. Če pa baron Abfaltrern na dalje trdi, da nij naša skrb, za razširjenje bolnice skrbeti in da, če je enkrat bolnica polna, ne moremo mi ničesa več storiti, jaz temu ugovarjam, da se taki nazor ne skladajo z načelom človekove ljubja, kajti mi ne moremo v bolnico prišlemu bolniku reči: Pojdite kamor ti je draga pomoči iskat, bolnica je zdaj uže napolnjena in mi ne moremo nikogar več sprejeti.

Da ne bodo mogli takim načinom dežati, gospoda moja, zato bode uže vlada skrbela, ki nas bode v kratkem potem silila, da pripravimo potrebne prostore.

Tudi jaz sem tega mnenja, da nij pravno, da posamezne dežele morajo zidati tako drage zavode za blazne, ali še bolj nepravno je, če bi mi hoteli pošiljati naše blazne v druge dežele in tam mnogo denarja trositi za nje. Ugovoru, da nij treba blaznice za 200 blaznih sezidati, odgovarjam, da jo ne zidamo samo za 10 ali 15 let, da, ako uže deželi prouzročujemo stroške, naj to, kar napravimo, tudi nekaj let zadostuje. Prazna pa naša blaznica ne bode nikoli, kajti s Hrvatskega in z Goriškega se nam ponujajo uže dolgo časa blazni v spremem.

Opozka, da bodo našemu ljudstvu v kratkem mrene z očij pale in da se bode potem videlo, kako večina denarne moči dežele škoduje, se pri obravnavi denašnjega vprašanja pač malo poda. Ne mi ne vi niste krivi, da moramo zidati blaznico na deželne stroške, ampak krivi tega so odnošaji, katere je prouzročil denašnji sistem. Koliko se po nepotrebem za palačam podobne nove šole izda, ki bi se brez vnanjega pretiranega lišpa, sezidale dosti cenejše. In če gospodje manjšine tega sl. zpora stokajo, da so priklade narastle, so oni ravno toliko krivi, ko mi, kajti za najbolj občutljivo šolsko priklado so glasovali oni in mi, obe stranki s prepričanjem, da se tega izdatka nij moč več ogniti in da je potreben.

Govornik končno priporoča nasvete večine finančnega odseka.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Nestranje dežele.

V Ljubljani 28. aprila.

V državnem zboru je bila v seji 26. t. m. na vrsti posvetovanja postava zoper oderuhe v Galiciji. Slovenski poslanec Vilj. Pfeifer je tudi govoril in sicer za to, da bi postava veljala tudi za oderuhe na Kranjskem. Njegov govor priobčimo ves, kadar nam dojde. Isto tako je bil za postavo poslanec Vurm, ki je naglašal, kako drage davke mora dajati kmet poljedelec, ali kapital in oderuh je davka prost. Posvetovanje se je v drugej seji 27. t. nadaljevalo, a o tej nemamo še poročila. Nauznanjenih je še šest govornikov, večjidel za to, da se postava tudi v drugih deželah uvede.

Jutri in pojutranjem, kakor tudi v sredo in četrtek bode na Dunaju „shod kato-likov“. Politične veljavnosti bode ta shod, ker ima v programu posvetovanje in sklepanje o šoli, o novinarstvu, o socijalizmu, o kato-

liško-političnem združevanju. Velike priprave so delali.

V manje gržave.

Rumunski knez je svoj parlament odprl s prestolnim govorom, v katerem je rekel: Mi moramo, ker nas niso za nevtralne priznali, skrbeti, da bojšče ne bode v Rumuniji. Proti vmarširani Rusov velesile niso protestirale. Car Aleksander mi je obljubil, da nema namena pravic Rumunije dotikati se. Zarad tega ruska vojska Bukarešta ne bo zasela. Za ohranjenje pravic Rumunije in njenih mej bodo stali na čelu vojske.

Iz Odesa se poroča, da sta bila črno-gorska zastopnika, potovaje skozi Odeso, po seboj sijajno sprejemana. Nadžupan general Novoselski jima je dal velik obed, katerega so se udeležili vojni in administrativni glavarji. Novoselski je napil zastopnikoma „junaškega naroda“. Črnogorec Petrović je odpil z zagotovilom, da se bodo Črnogorci vedno skušali vredne izkazovat simpatij velicega slovanskega naroda ruskega.

V Carigradu bo kmalu proglašeno izjemno stanje. Sultan si nij še upal k vojski otiti. Če je res na pol nor, kaj bodo z njim tam?

Francoska namerava izdati okrožnico, v katerej izreka svojo neutralnost.

Dopisi.

Iz Celja 25. aprila. [Iz. dop.] C. kr. mestništvo v Gradiču je imenovalo za c. k. okrajnega feldvebla Tomaža Vajdo za c. kr. okrajnega tajnika pri okrajinem glavarstvu v Celji. Imenovani je dober in pošten narodnjak, tedaj mu želimo srečo ter izrekamo željo, da bode v novem stanju ostal zvest narodnjak.

Deželni šolski svet je narodnega učitelja Josipa Leverja iz okolice Celjske imenoval za mestnega učitelja v Celji.

Urednik „Cillier Zeitung“ narodnemu svetu Savinjske doline znani nemški jud Goldmann je popustil uredništvo ter otišel iz Celja, ker mu nij sodilo več tu ostati. Njegovi surovi, judovsko-nemško impertinentni članki o stanji turških Slovanov bili so uže lanskoga leta v „Slov. Narodu“ omenjeni. Sedaj je prevzel uredništvo neki Tifencacher, kateri je v prvem članku obetal, da ne bode sejal razprtije mej političnimi strankami. Vedemo!

Opozorujemo pri tej priliki na računski izkaz Celjske hranilnice (mej včerajnjimi inserati „Slov. Narodu“) iz katerega se razvidi, da ima Celjska hranilnica prav ugoden položaj.

Iz Gorice 17. aprila [Izv. dopis.] Denašnji dan je krasen spomladanski dan a bog si ga vedi, kaj bo še do noči, april vedno nori, pravi naš kmet. Minoli mraz nij tako velike nesreče prouzročil na polji, kakor smo se bali, le sem ter tja je slana počrnila jedva razvetoče drevje.

20. t. m. je bil slovesno sklenjen naš dež. zbor po kratkem delovanju; našim Lahom, katere, vse kar imamo, iz milosti slovenčine v oči bode, se nij posrečilo uničiti slovenski oddelek kmetijske šole, edinega zavoda, kjer se čuje skoraj izključljivo naš mili jezik, akoperam so hudobno nameravali uničiti ga. —

Gorica udobi toliko zaželeno kopelji pri javnem vertu na najlepšem kraji.

Kopališče se zida na mestne stroške in bode stalo okoli 40.000 gld., kakor je videti bode stavba lična in okusna. Pripravili bodo 12 kopeljnih sob I, 12 pa II reda. Tedaj en kinč več lepi Gorici in tako davno zaželeno kopeli se bodo uže meseca junija odprle našim mestnim mehkužnežem; mi plebejci pa gorkokrvni pojdemo le v Sočo kot po navadi.

Te dni je bila deputacija kacih 50 Francoskih legitimistov iz Marsilje, potovaje v Rim k 50 letnici papeževi, pri v Gorici bivajočemu grofu Chambordu kateremu je pred nekimi dnevi osnovalo tudi tukajšnjo katoliško društvo zabavo (koncert) na čast. Tukajšni italijanski list „L'Ecco Litorale“ pravi, da je grof Chambord jako darežljiv in velik prijatelj ubozih.

Goriška čitalnica napravi jutri večer koncertno besedo s plesom. Torej bodo zopet en večer preživel pri narodnem ognjišči v domačem krogu. Posihmal bode naša čitalnica osnovala veselice na prijetnem čitalničnem vrtu. Pevsko društvo „Slavec“ pa napravi koncert v Nabrežini, katerega se bode gotovo udeležilo mnogo vrlih kraških sinov, ki so dosedaj še vedno prvi bili, kjer je šlo za na rodno sveto reč.

Te dni je zopet došlo par zabojev (terraglie) tobaka na Goriški kolodvor, namenje nega za blaženo Italijo per kontrabant. Gotovo je posiljalci neznana britka osoda onega tobaka, o katerem sem uže poročal v „Sl. N.“, da ga je ces. kr. financa konfiscirala, kakor tudi tega. Po izreku voznikov nečega tukajšnjega špedicijonirja so se enaki zaboji (terraglie) tobaka uže par let v Italijo posiljali. Lahi so zviti in iznajdljivi, ravno denes hodi po mestu en italijanski „muzikant“, kateri se producira z 6timi instrumenti na enkrat: z glavo, z ustmi, rokama in nogo, goni svoje instrumente tako, da je cel turški orkester na enem možu. Ljudstvo, posebno pa mestni pobalini, občudujejo to nenavadno prikazem.

Lah redkokedaj kruha strada, jo uže izduhta, med tem, ko naš kranjski nemčur, bahaje se, pravi: „Berd man schon machen!“ pa nij mu mar, da bi si svoj žalostni materialni stan le količaj olajšal s pridnim delom. In ne briga se dosti, če mu gre krava za kravo iz hleva. Zato pa imajo privandrani Lahi posebno na Notranjskem najlepša posestva in najboljšo trgovino, ki so si jo s štedljivostjo — videč kako slabo gospodari naš kmet — tudi sem ter tja z zvijačo prisvojili.

Vojska, sveta slovanska vojska proti turškemu krvotoku in tlačitelju se je začela, kar smo vsi Slovansko čuteči radostnim srcem pozdravili.

A vsled vojske so strašansko poskočile cene žita.

Koruza vtegne biti v par dnevih do 2 gld. 50 kr. mernik, pred par dnevi je bila še po 1 gold. 80 kr; enako pšenica. Kaj bode počel ubogi kmet, če mu gre še up na letošnjo boljšo letino po vodi?

Bog blagoslovi naših bratov orožje, da bi kmalu uničili krščanskemu sovragu krvoljeno roko, potem dojde mir v opustošene kraje in ž njim toliko zaželeno blagostanje!

Domače stvari.

(Slovensko gledališče.) Denes se bode predstavljalna na korist gdč. Namreteve znana Nestroyeva burka s petjem „Lumpaci-Vagabund“.

(Skozi Ljubljano) je predvčerjanjem potoval nadvojvoda Karel Ludvig.

(Odpust) v državnem zboru imata zarad bolezni dva kranjska poslanca, dr. Razlag in dr. Schaffer.

(Z Dunaja) iz škofovsko konference je prišel — kakor „Sl.“ poroča — g. škof dr. Pogačar 28. t. m. zjutraj. K shodu katališkemu pa so šli tje dekan M. Skubic, Klun, Gogala in prošt A. Jarc.

— (Znamenje vojne.) Tržaška „Edinstvo“ piše: Ruski parnik, ki je pred nekaj dnevi pripeljal več tisoč sodov loja, moral je v Trstu ostati. V soboto je kapetan dobil brzjavno vest, naj parnik v Trstu varno spravi, mornarji pa naj se vrnejo po železnici domov; russkih brodov je več tukaj. Trdnjave krog Trsta so vse oborožene in pripravljene braniti obalo proti napadu sovražnega brodovja.

— (Celovški knez o Škof) bodo letos obiskoval sledeče dekanije: Št. Andraž, Bleiberg, trg Breže, Sovodje, Št. Lenart, Belsko dolino, Spodnji in Zgornji Rož, Spodnji dravski breg, Velikovec in Wolfsberg.

— (Poboj.) Pripoveduje se nam, da so se te dni kmetski fantje pri Železnikih stepli, jeden je mrtev postal, mnogo je hudo ranjenih.

— (Tatvina.) V nedeljo 15. t. m. je bila na Vatovljah v duhovenskej hiši med 9 — 12. uro zjutraj med službo božjo pri lepem jasnom vremenu cerkvena kasa okradena. Hiša je bila dobro zaprta, in med tem, ko je šel g. kaplan v $\frac{3}{4}$ ure oddaljeno cerkev maševat, je prišel nekdo skozi okno v prvem nadstropju v izbo, iz iste v drugo, tretjo itd., tako da je po vseh sobah pregledal, kar se je dalo odpreti, še celo pod streho je šel gledat; na zadnje je našel cerkveno kaso, zaprto s 3 ključi, in hranjeno v neki zaklenjeni omari. Ker nij imel 3 ključev, da bi jo odprl, nesel jo je v hram in tam pokrov toliko razsekal, da je denarje pobral, potem pa jo je skozi stranska vrata, od znotraj zaprta, s pograbljenim denarjem popihal.

Razne vesti.

* (Tat.) ki je neki prodajalki v Trstu izmaknil listnico z denarjem, skupil je prav dobro. Žena, katerej je njen tovaršica povedala, da je okradena, na migljaj plane na tata ter mu preiše žepe in najde svoj denar. Zdaj pa so začele pesti Evine hčere tako močno in hitro padati, da jih čuti še zdaj, ko sedi v tamnici, kamor ga je straža spremļjanega z veliko množico peljala.

* (Trojčki) so prišli oni teden na vojaško novačenje v nekej vasi na Šleskem. Podobni so si tako, da se jih komaj loči. Potrjeni so vsi trije h konjikom.

* (Zaradi ljubezni) je skočila v Pragi mlada kuharica črez most v vodo, ker je njen ljubček, korporal pri dragoncih, nij več hotel. Dva dijaka sta jo zlekla iz vode, katera jej je morebiti pregorko srce nekoliko ohladila.

* (Ustrelil) se je c. kr. okrajni sodnik v Berovnu na Češkem. Bil je uže več časa na duhu bolan.

* (Znorela) je v Milanu mlada, lepa deklica bogatih staršev. Ona misli, da je kraljica vsega sveta in da je po njenem kraljestvu vse posuto z biseri in dragocenimi kameni.

Dunajska borza 28 aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	57	gld.	80	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	63	"	—	"
Zlata renta	69	"	80	"
1860 drž. posojilo	106	"	75	"
Akcije národne banke	765	"	—	"
Kreditne akcije	136	"	40	"
London	129	"	50	"
Napol.	10	"	37	"
C. k. cekini	6	"	10	"
Srebro	112	"	80	"
Državne marke	63	"	65	"

Prodaja hiše.

Mala hiša v prav do brem stanu z enim nadstropjem in majhenim vrtom je s proste roke na prodaj pod prav ugodnimi pogoji. Stojiča v mestu ob zelj obiskovanem trgu z razgledom na njeno plemenito za vsako obrtnijo, posebno za kako pekarijo.

Natančneje se izvē v prodajalnici moke na Št. Jakobskem trgu, h. št. 148 stara, nova 9. (101—1)

Umrli v Ljubljani,

od 23. do 27. aprila:

Janez Trontel, del. 57
l., za vtrp. pljuč — Mar.
Burger, kajž. otrok 6½ l.,
za jetiko — Karol Švajger,
kmet. šol. nadz. ž. 25 l., za
pljučnico — Mari a Stele,
del 26 l., za jetiko. — N.
Stubel, okr. tajnika hči, 8
l., za jetiko. — N. Jakopič,
hišnega pos. vdova, 66 l.,
za drisko.

Prostovoljna prodaja hiše.

Hiša št. 36 v zgornji Šiški z
vrtom in stranskimi postopki, dobrim vodnjakom,
zaradi ngodne lege v čistem zraku posebno za po-
letno bivanje pripravna, in tudi za vsako trgovino
sposobna, se iz svobodne roke po ceni prodaja.

Več v Fr. Müllerjeve oznanjevalnej
pisarni (knežev dvor). (100—2)

Tuji.

27. aprila:

Bavognoli iz Milana.
Pri Slonu Ley iz Kočevja. — Koprivnikar iz Save. — Scherko iz
Gradca. — Oblak iz Celja. — Potocnik iz Parenzo. — Komovec iz Pečuha.
Pri Št. Št. Heler, Mayer iz Dunaja. — Niklas iz Draždau.

Obznanilo!

Mejnarodna razstava blaga na Dunaju prodaja zaradi razpuščenja
sledče bago po jako nizkej ceni

5 gld. 65 kr. av. V.

in sicer:

- 1 izvrstno precizijsko uro s po-
zlačeno verižico; da prav gre,
je garantirano.
- 2 pravi japonski cvetlični vazi z
najfinješo sliko, kras za vsak
salon.
- 1 krasen album za fotografije, bo-
gato zlatom okinan.
- 1 par elegantnih orientalnih
čevljev z nepokončjivimi pod-
plati za gospode in gospo.
- 1 lep mizni zvonček iz pravega
novega zlata.
- 1 celo jas. kadilno garnituro, ob-
sega vse, kar je kadilcu treba.
- 2 majheni oljnatni slike, kopije slavnih
mojstrov, v elegantnih ok-
virih.

■ Vseh tukaj navedenih 38 predmetov, solidno izvršenih, stane

samo 5 gld. 65 kr.

Naslov: Internationale Waaren-Ausstellung,
Wien. Burggring 3.

Naročbe iz province urno proti povzetju.

NB. Ker se bode razstava kmalu zaprla, naj se naročbe iz pro-
vincije takoj vpošjejo. (99—1)

Pravi
Wilhelmov
antiartritični antirevmatični
kri čistilni čaj
(kri čisteč proti revmatizmu in protinu)
je kot
spomladansko zdravljenje

edino gotovo vespečno kri čistilno zdravilo,
ker so ga prve medicinske avtoritete

„v Evropi“

z najboljšim vespečnim rabilom in potrdile.

Odločno dober,

učinek izvrsten,

vespeč odličen.

Z dovoljenjem e. k.
dvorne pisarne valed-
sklepa.
Dunaj 26. marca 1818.

Proti ponarejanju
zavaruje varstvena
marka, ki je po-
stavna.
Dunaj, 12. maja 1870.

Varovan z najvišjim
patentom n. c. kr.
Veličanstva.
Dunaj, 7. dec. 1858.

Ta čaj čisti ves organizem; kakor nobeno drugo sredstvo
preiskuje vse dele telesa in oddaljuje z notranjim rabljenjem vse
nečiste, zaležane boleznske snovi iz njega; tudi je učinek gotovo
trajen.

Temeljito ozdravljenje protina, revmatizma, otročjih in
zastaranih trdovratnih bolezni, vedno gnoječih se ran, kakor tudi
vseh spoločnih in kožnih bolezni, mozoljev na telesu in obrazu,
gob, sifilitskih oteklin.

Posebno ugoden vespeč je kazal ta čaj pri napihnjenji
jetre in vranice, kakor tudi pri hemeroidah, zlatenici, hudič boleznih
zilev, kit in členkov, potem tiščanje v želodci, zapiranje sape, za-
piranje doljnega telesa, težave pri puščanju vode, polucijah, možki
slabosti, tok pri ženskah itd.

Bolezni, kakor skrofelijni, bezgavke se hitro in temeljito
zdravijo, če se čaj neprehnomoma pije, ker je milo raztopujoče in na
vodo goneče zdravilo.

Veliko spričal, priznavalnih in pohvalnih listov, ki se na za-
htevanje zastonj pripotijojo, potrjuje, da so te besede resnične.

V dokaz navedenega navajamo tukaj vrsto priznavalnih pisem:

Gospodu Francu Wilhelmu, lekarju v Neunkirchnu.

Bohorodčan, 18. februarja 1876.

S tem se Vam zahvaljujem, da ste mi poslali Wilhelmov anti-
artritični antirevmatični kri čistilni čaj in Vam ob enem naznanjam,
da mi je ta čaj prav dobro služil. Spoštovanjem

Leib Rieger.

Gospodu Francu Wilhelmu, lekarju v Neunkirchnu.

N. Szalonta, 15. februarja 1876.

Potrjujem, da je od Vas dobljeni Wilhelmov antiartritični
antirevmatični kri čistilni čaj mene in moje prijatelje rešil revma-
tizma. Vsled tega Vas prosim, da tudi mojemu znancu gospodu
Martinni Vukoniču v N. Szalonti pošljete 4 pakete Wilhelmovega
antiartritičnega antirevmatičnega kri čistilnega čaja.

Spoštovanjem

Mat. Hrabor.

(396—6)

Pred ponarejanjem in prevaranjem se svari.

Pravi Wilhelmov antiartritični antirevmatični kri čistilni čaj
se dobiva le iz prve mejnarodne fabrikacije Wilhelmovega antiartritič-
tičnega antirevmatičnega kri čistilnega čaja v Neunkirchnu pri
Dunaji ali pa v mojih zalogah, zaznamovanih po časnikih.

Eden paket, v 8 dozah, po predpisu zdravnika pripravljen, z
nakom rabljenja v različnih jezicah 1 gold., posebe za kolek in
zavoj 10 kr.

V priložnost p. n. občinstva se Wilhelmov antiartritični anti-
revmatični kri čistilni čaj tudi dobiva pri mojih gospodih jemalcih

v Ljubljani: Peter Lassnik.

v Postojni: Jos. Knferschmidt, lekar; v Zagrebu: Sig. Mittl-
bach, lekar; v Celji: Baumbachova lekarna in F. Rauscher; v
Korminu: Hermes Codolini, lekar; v Gorici: A. Franzeni, lekar;
v Gradeči: J. Burgleitner, lekar; v Guttaringu: S. Vatterl; v
Hermagoru: Jos. M. Richter, lekar; v Karlovcu: A. E. Katkić,
lekar; v Čelovci: Karel Klemencic; v Kranji: Karel Savnik,
lekar; v Mariboru: Alojzi Kvandest; v Metliki: Alfred Matter,
lekar; v Mozirji: Ivan Tribič; v Ptujem: C. Girod, lekar; v
Rudolfovem: Dom. Rizzoli, lekar; v Samoboru: F. Schwarz,
lekar; v Trbižu: Alojzi v. Prean, lekar; v Trstu: J. Seravallo,
lekar; v Beljaku: Math. Fürst; v Varazdinu: Dr. A. Halter,
lekar; v slov. Bistrici: Ivan Janos, lekar; v slov. Gradeči:
Jos. Kaligarič, lekar.

Tuji.

27. aprila:

Bavognoli iz Milana.
Pri Slonu Ley iz Kočevja. — Koprivnikar iz Save. — Scherko iz
Gradca. — Oblak iz Celja. — Potocnik iz Parenzo. — Komovec iz Pečuha.
Pri Št. Št. Heler, Mayer iz Dunaja. — Niklas iz Draždau.

Obznanilo!

Mejnarodna razstava blaga na Dunaju prodaja zaradi razpuščenja
sledče bago po jako nizkej ceni

5 gld. 65 kr. av. V.

in sicer:

- 1 godbeni instrument, na kateri
vsakdo igra lehkajo najlepše komade.
- 1 celo majh. porcelansko serviso za
6 osob, posebno za dar pri-
pravljaj.
- 2 znatajni glavi, čisto nova, origi-
nalna šala.
- 1 eleg. Victoria-promenadna korica
z mnogobarvno umetljivo ple-
tenino.
- 6 izvrstnih c. k. pat. zlic za jed.
- 6 japo. tas, "izvrstnih".
- 6 kosov dr. Dupontovega zdra-
vilenega mila.

38 komadov.

■ Vseh tukaj navedenih 38 predmetov, solidno izvršenih, stane

samo 5 gld. 65 kr.

Naslov: Internationale Waaren-Ausstellung,
Wien. Burggring 3.

Naročbe iz province urno proti povzetju.

NB. Ker se bode razstava kmalu zaprla, naj se naročbe iz pro-
vincije takoj vpošjejo. (99—1)

Prsne in pljučne bolezni

naj bodo kakoršno hoté, ozdravijo se najgotovejše z

Wilhelmovim
snežniškim zeliščnim alopon,

ki je po zdravniških pravilih narejen od

Franca Wilhelma, lekarja v Neunkirchnu.

Ta sok se je na izredno ugoden način skazal proti boleznim
v vratu in prsih, gripi, hripcavosti, kašlu in nahodu. Veliko kup-
valcev zagotavlja, da edino njemu se imajo zahvaliti za prijetno
spanje. Posebno dober je ta sok kot varstvo pri meglah in ostrem
vremenu.

Ker je tako prijetnega okusa, je otrokom koristen, na pljučah
bolnim ljudem pa potreben; pevcem in govornikom potreben proti
nečistem glasu ali celo hripcavosti.

Da je to res, kažejo mnoga spričala. — V dokaz navajam
sledče priznavalna pisma:

Gospodu Francu Wilhelmu, lekarju v Neunkirchnu.

Béronec, pošta Königstadt, 28. februarja 1876.

Prisreno hvalo Vašemu blagorodju, da ste mi poslali Vaš
Wilhelmov snežniški zeliščni alopon, čutim, da mi je ta alopon pri mojej
pljučnej bolezni dobro storil, prosim Vas torej, da mi še 2 flaši
Wilhelmovega snežniškega zeliščnega alopona po poštnem povzetju
pošljete. Z vsem spoštovanjem Vaš hvaležni

Franc Kozelka, učitelj.

Gospodu Francu Wilhelmu, lekarju v Neunkirchnu.

Boskovic, 2. junija 1876.

Ujedno prosim, da mi s poštnim obratom, kakor vzdajnič,
dve flaši Wilhelmovega snežniškega zeliščnega alopona, tega izvrst-
nega zdravila, pošljete; moji zelo bolni ženi je tako pomagal, da
da še naprej rabiti. Priporočevajo se z visokim spoštovanjem

Moric Saxl.

Oni p. n. kupovalci, ki mej izvrstni snežniški zeliščni
alopon, ki ga uže od leta 1855 napravljam, pravega dobiti želé, naj
vselej jasno zahtevajo

Wilhelmov snežniški zeliščni alopon.

Poduk rabljenja se vsaki flaši pridá.

Zapečatena originalna flaša stane 1 gold. 25 kr. in se vedno
fršen dobiva pri narejcu samem

Fr. Wilhelmu, lekarju v Neunkirchnu,

Nižje Avstrijsko.

Zadovoljava se računa na 20 kr.
Pravi Wilhelmov snežniški zeliščni alopon se dobiva tudi le
pri mojih gospodih jemalcih

v Ljubljani: Peter Lassnik.

v Postojni: J. A. Kupferschmidt, lekar; v Zagrebu: Sig. Mittl-
bach, lekar; v Celji: Baumbachova lekarna in F. Rauscher; v
Gradeči: Wend. Trnkoczy, lekar; v Gorici: A. Franzeni, lekar;
v Kranji: Karel Savnik, lekar; v Mariboru: Alojzi Kvandest; v Rudolfovem: Dem. Rizzoli, lekar; v Trbižu:
Alojzi v. Prean, lekar; v Trstu: C. Zanetti, lekar; v Beljaku:
Ferd. Scholz, lekar.